

Thánh Kinh Báo

NĂM THỨ 14

JANVIER-FÉVRIER 1945

SỐ 167-168

AI NƠ ẪN TRỘM CỦA CHÚA? (1)

(Tiếng gọi chung hết thầy tôi-tớ và con-cái Chúa trong Hội-Thánh Việt-Nam)

«Các người bị rửa-sả, vì các người, thấy cả nước, đều ăn trộm Ta.

Các người hãy đem hết thầy phần mười vào kho...»

(Ma-la-chi 4: 9-10)

HIỆN nay trong Hội-Thánh Việt-Nam có một mối nguy-khốn rõ-rệt về phần tài-chánh. Công-việc rao-truyền Tin-Lành bị đình-trệ một phần, và hầu hết Mục-sư, Truyền-dạo sống thiếu-thốn, cơ-cực. Dầu một vài tôi-tớ Chúa được cung-cấp dường như rất khá, nhưng vẫn không đủ sống theo mực thường; trong khi ấy một số đông tín-dồ cũng phải chật-vật với sự mưu-sanh, hoặc có kiếm ra thì cũng chỉ «đựng tiền công-bình trong túi lủng» (A-ghe 1: 6).

Thật là một tình-hình trái-ngược và vô-lý, vì chúng ta vẫn giảng, vẫn tin, vẫn biết rằng Cha mình là Đức Chúa Trời Toàn-năng, giàu-có vô-hạn và hằng «nuôi loài chim trời đầy-dủ» (Ma 6: 26). Vậy, phải tìm ra và trừ hết những nguyên-nhơn ngăn-trở Đức Chúa Cha «cho chúng tôi hôm nay đủ ăn-dủ ngày» (Ma 6: 11):

Bị rửa-sả vì ăn trộm của Chúa

DÂN Y-sơ-ra-ên cãi rằng: «Chúng tôi ăn trộm Chúa ở đâu?» Chúa bèn đáp: «Các người đã ăn trộm trong các phần mười và trong các của dâng.» Tin-dồ ngày nay cũng làm người cãi rằng: «Chúng tôi thuộc dưới ân-diễn, chỉ có phải theo luật-pháp Môi-se đâu. Chúng tôi vẫn sẵn lòng dâng tiền cho công-việc Chúa tùy theo Chúa cảm-động đó-chớ.»

Chúng ta phải phân-biệt hai thứ luật-pháp: Luật-pháp thờ-phượng của Môi-se gồm các lễ-nghi, các của-lễ trong đền-tạm và đền-thờ, cùng luật-pháp luân-lý gồm những nguyên-tắc căn-yếu để sống một đời đạo-đức, trong-sạch, trọn- vẹn, đẹp lòng Đức Chúa Trời. Tin-dồ Đấng Christ không phải giữ luật-pháp thờ-phượng của Môi-se, nhưng phải giữ luật-pháp luân-lý mà Cựu-Chúa chúng ta đã đem lên một mực cao hơn. Thật vậy, chúng ta bỏ lại viện cớ mình thuộc dưới ân-diễn mà phạm tội tham-lam và không biết kính cha mẹ sao (Xuất 20: 12, 17; Êph. 5: 5; 6: 2, 3)?

Bây giờ chúng ta phải tự hỏi: «Sự dâng phần mười có phải là luật-pháp luân-lý không?» Xin quả-quyết là phải, vì những cơ sau đây:

(1) Khi Đức Chúa Trời rửa-sả ai, thì vì người ấy phạm luật-pháp luân-lý (xem Phục 27: 15-28). Và, Ngài phán rằng kẻ nào ăn trộm phần mười thì «bị rửa-sả.»

(2) Sự dâng phần mười tỏ ra chúng ta nhận mình phục quyền Đức Chúa Trời. Nó cũng là một cách tôn-vinh Ngài, như Sa-lô-môn đã nói: «Hãy lấy tài-vật và huê-lợi đầu mùa của con mà tôn-vinh Đức Giê-hô-va» (Châm 3: 9).

(3) Hạnh-phước Chúa hứa ban cho những kẻ dâng phần mười vẫn còn thực-hiện trong đời sống của tín-dồ

(1) Toàn soạn mong bài này sẽ được tuyên đọc trên tòa giảng một sáng Chúa-nhật.

Đấng Christ trải qua các đời (II Cô 5: 6-8).

(4) Tin-dễ nào đáng phần mười thì tỏ ra đời thiêng-liêng và đức-tin của mình đã đạt tới bậc cao-quí, có sự hiểu-biết sâu-xa về quyền-phép và đường lối của Đức Chúa Trời.

(5) Các lễ-phụ của đức-tin như Áp-ra-ham và Gia-cốp, đều đáng phần mười cho Chúa trước khi có luật-pháp Môi-se (Sáng 14: 20; 28: 22).

Các Mục-sư, Truyền-đạo có nên dâng phần mười không?

TRONG đời Cựu-Uớc, Đức Chúa Trời phán với người Lê-vi rằng: «Trong những thuế một phần mười mà các người lãnh nơi dân Ý-so-ra-ên, thì cũng phải lấy ra một phần mười làm lễ-vật giơ lên cho Đức Giê-hô-va» (Dân 18: 28). Số một phần mười mà ngày nay tin-dễ «đem vào kho, hầu cho có lương-thực trong nhà Chúa» (Ma-la-chi 3: 10), dĩ-nhiên một phần lớn dùng để cung lương cho các Mục-sư, Truyền-đạo. Như vậy, các vị này rất nên trích một phần mười số lương của mình — và một phần mười mọi khoản huê-lợi khác nếu có — mà dâng cho Chúa vào những công-việc mà Đức Thánh-Linh chỉ-vẽ cho mình.

Nếu chính chúng ta là người hầu việc Chúa, lại không dâng phần mười cho Chúa, thì có những hiệu-quả đáng tiếc như thế nào? Xin kể dưới đây:

(1) Chúng ta không dám mạnh-mẽ khuyên tin-dễ dâng phần mười cho Chúa, và dầu có gắng-gương khuyên, cũng chẳng có hiệu-lực gì. Chúng ta không thể nói với tin-dễ rằng: «Tôi đã hưởng mọi phúc do sự dâng phần mười, vậy anh em hãy bắt-chước tôi» (Phil. 4: 9).

(2) Chúng ta tỏ ra mình không có đức-tin đến «Lời hằng sống và bền-vững của Đức Chúa Trời» (I Phi-e 1: 20). Tự nhận là hầu-việc Đức Chúa Trời Toàn-năng mà không tin-cậy Ngài, thì chức-vụ chúng ta kết-quả mỹ-mãn sao được?

(3) Hầu hết chúng ta biện nay thiếu thốn, cực-khổ về phần vật-chất đương khi hầu-việc Đức Chúa Trời bằng sống và giàu-có vô-cùng. Vậy, mỗi anh em nên tự hỏi: «Có phải lại tôi không dâng trọn phần mười cho Chủ Thiên-thượng của tôi không?» Không ai được chữa mình rằng: «Tôi thiếu-thốn, còn lấy đâu mà dâng.» Thà chúng ta nhận rằng mình không dâng đúng chừng-mức nên phải thiếu-thốn không chừng-mức. Nhờ sự kinh-nghiệm rõ-ràng, tôi dám quả-quyết rằng nếu chúng ta trung-tín dâng cho Chúa phần mười về mọi khoản tiền mình nhận được, thì Chúa chắc-chắn sẽ sai «chim quạ đem bánh và thịt cho» ta như tiên-tri Ê-li thuở xưa (I Vua 17: 4, 6). Vì «Đức Chúa Jêsus-Christ bôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay-đổi» (He 13: 8).

(4) Chúng ta sẽ thiếu sự bình-an, vui-vẻ và niền-diện của Đức Chúa Trời, do sự hoán-toàn vàng-phục Ngài. Nếu chúng ta giữ trọn các điều-kiện phía mình đối với Đức Chúa Trời, thì Ngài sẽ giữ trọn các điều-kiện phía Ngài đối với chúng ta (Châm 3: 10).

Cách-thức dâng phần mười cho Chúa

MUỐN cứu linh-hồn, chỉ cần tin Đức Chúa Jêsus, không phải trả giá gì. Nhưng nếu muốn Đức Chúa Trời «mở các cửa sổ trên trời cho các người, đổ phước xuống cho các người đến nỗi không chỗ chứa chẳng.» thì phải «đem hết thảy phần mười vào kho» (Ma-la-chi 3: 10). Dám chắc không ai muốn «bị rửa-sả vì ăn trộm của Chúa,» vậy hãy «đáng của cách vui lòng» (II Cô 9: 7), hãy hứa quyết dâng phần mười mọi khoản huê-lợi cho Chúa.

Có tin-dễ nói rằng: «Tôi không thể biết đúng số tiền kiếm được hằng tháng, hằng năm là bao nhiêu; vậy, tôi cứ dâng cho Chúa mỗi khi Ngài giục lòng tôi.» Nếu muốn, chúng ta rất có thể dùng một cái hộp nhỏ, bỏ vào đó phần mười số lương hoặc số lời của mình.

AI NỖ AN TRỘM CỦA CHÚA? (Tiếp theo trang 174)

Thí-dụ: Buôn cái khăn 5\$, bán 6\$, lời 1\$, bỏ vào hộp 0\$10. Ngày thứ nhất kiếm được 3\$, bỏ vào hộp 0\$30. Ruộng thâu được 300 ang hoặc 200 gia lúa, thì dâng 30 ang hoặc 20 gia. Tháng nầy Hội-Thánh cung lương ông Mục-sư 100\$, ông được tin-dễ giúp riêng 20\$, và ông đi giảng phục-hung ngoài số lộ-phí còn dư 4\$50, thì ông nên dâng cho Chúa 12\$45, hoặc bỏ quỹ Hội-Thánh, hoặc tiêu-dùng cho công-việc Chúa tùy theo Đức Thánh-Linh dắt-dẫn.

Cũng nên có cuốn sổ nhỏ ghi rõ số thâu, xuất tiền dâng đó. Công-việc nầy rất đẹp lòng Đức Chúa Trời, và Ngài sẽ ban phước lớn chẳng sai. Hãy nhớ rằng kẻ nào có lòng rộng-rãi với công-việc Đức Chúa Trời, thì không bao giờ bị thiệt. Trái lại, kẻ nọ chặt dạ với Chúa, ắt chỉ «đựng tiền-công mình trong túi lũng.» Nếu hằng tháng được Chúa cho tài-chánh càng dư-dật —mà chắc là như vậy,—thì anh em có thể trích một phần giúp cho các tội-tố Chúa hoặc công-việc Chúa ở ngoài chi-bội mình (II Cô 9: 8-15).

Hãy coi chừng, hỡi ai đương lừa-gạt Chúa!

CÓ tin-dễ nghèo hừa dâng phần mười cho Chúa và trung-tín giữ lời hứa. Ngài bèn ban phước cho họ gấp bội, nhưng đến khi mỗi tháng lợi được năm trăm, một ngàn đồng, họ bèn tiếc mà bớt phần mười của Chúa. Mục-sư không biết, Hội-Thánh nào hay, nhưng Đức Chúa Trời há lại cũng không hay-biết sao? Ngài sẽ sửa-phạt xứng-dáng kẻ bội lời hứa đó. Ai đó đương lừa-gạt Chúa, hãy kịp ăn-năn, vì trong chớp mắt Ngài có thể lấy lại mọi sự Ngài đã ban cho anh em. Chớ quên kết-cuộc nhục-nhã của A-na-nia và Saphi-ra vì đã «nói dối Đức Chúa Trời» và «đám đồng mưu để thử Thánh-Linh của Chúa» (Sứ 5: 4, 9).

Có dịp-tiện, chúng tôi sẽ trở lại vấn-đề tối-trọng cho Hội-Thánh nầy. Anh em nào được phước do sự dâng phần mười cho Chúa, xin gửi bài làm chứng và tòa báo, để dự phần cứu-yân tình-hình tài-chánh nguy-ngập của Hội-Thánh chúng.— T. K. B.